

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010398
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121010398.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.12.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/19/2021 zo dňa 03.05.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná A. B. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodená spod obžaloby podanej pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- v presne nezistenom čase od júla 2014 do 31.03.2015 v Prešove a inde buď sama, alebo prostredníctvom osoby A. C. vylákala finančnú hotovosť vo výške najmenej 237.400,- eur pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov na dvojnásobok z vybavených finančných prostriedkov z eurofondov, po vybavení nových motorových vozidiel v hodnote 25.000,- eur prisľúbila uhrádzať leasingové splátky za tieto vozidlá, vybavenie nových rodinných domov v Slnecnej štvrti a v štvrti Sordok v obci Kanaš, okres Prešov, a to aj napriek tomu, že vedela, že k žiadnemu zhodnoteniu a vybavenie finančných prostriedkov z eurofondov nedôjde, taktiež nedošlo k úplnému splácaniu leasingových splátok za zakúpené motorové vozidlá, taktiež nezabezpečila nové rodinné domy, finančné prostriedky nevrátila, a to ani na základe výziev a použila ich na doposiaľ neznámy účel a to:

1.) v mesiaci október 2014 vylákala od D. E. finančné prostriedky vo výške 28.700,- eur, kde tieto finančné prostriedky na návrh obvinenej získala z úverov z jednotlivých bánk s tým, že obvinená sa zaviazala uhrádzať jednotlivé splátky za úvery, následne takto získané finančné prostriedky prisľúbila vrátiť do pol roka a to 2 po dvojnásobnom zhodnotení vkladu z eurofondov teda celkovo sumu 57.400,- eur, kde mesačné úhrady za úvery nesplatila a žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ na základe výzvy vrátila len sumu 1.000,- eur, čím týmto konaním D. E., trvale bytom F., G. X, spôsobila celkovo škodu vo výške najmenej 27.700,- eur,

2.) v mesiaci júl 2014 vylákala od A. C. finančné prostriedky vo výške 37.000,- eur, kde tieto finančné prostriedky na návrh obvinenej získal z úverov z jednotlivých bánk s tým, že táto sa zaviazala uhrádzať mesačné splátky za úvery, následne prisľúbila vrátiť finančné prostriedky do mesiaca február 2015 po dvojnásobnom zhodnotení vkladu z eurofondov teda sumu 64.000,- eur, následne mesačné úhrady za úvery nesplatila, žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ ani na základe výzvy nevrátila, taktiež za tento vklad prisľúbila po zakúpení nového motorového vozidla vo výške 23.500,- eur, uhrádzať splátky v leasingovej spoločnosti, kde uhradila len jednu splátku vo výške 4.000,- eur a následné leasingové splátky neuhradila, následne vylákala od A. C. finančné prostriedky vo výške 10.000,- eur

s prísľubom, že za túto poskytnutú sumu zabezpečí nový rodinný dom v časti Slnecná štvrť v obci Kanaš, okres Prešov, hoci vedela, že nový rodinný dom nezabezpečí, a ani finančné prostriedky doposiaľ nevrátila, čím týmto konaním A. C., trvale bytom F. - H. I., J. X, spôsobila škodu vo výške najmenej 43.000,- eur,

3.) v mesiaci október 2014 vylákala od F. F. prostredníctvom A. C. finančné prostriedky vo výške 53.700,- eur, kde tieto finančné prostriedky získal z úverov z jednotlivých bánk s tým, že tieto finančné prostriedky odovzdal A. C. obvinenej, ktorá prisľúbila uhrádzať mesačné splátky za úvery a následne vrátiť finančné prostriedky do októbra 2016 po dvojnásobnom zhodnotení vkladu a to z eurofondov teda sumu 107.400,- eur, kde mesačné úhrady za úvery nesplatila, žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ ani na základe výzvy nevrátila, taktiež za tento vklad prisľúbila po zakúpení nového motorového vozidla vo výške 24.200,- eur, uhrádzať splátky v leasingovej spoločnosti, kde uhradila len jednu splátku vo výške 5.000,- eur a následné leasingové splátky neuhradila, následne vylákala od F. F. prostredníctvom osoby A. C. finančné prostriedky vo výške 5.000,- eur s prísľubom, že za túto poskytnutú sumu zabezpečí nový rodinný dom v časti Slnecná štvrť v obci Kanaš, okres Prešov, hoci vedela, že nový rodinný dom nezabezpečí, a ani finančné prostriedky doposiaľ nevrátila, čím týmto konaním F. F., trvale bytom F. - K., L. XX/XX, spôsobila škodu vo výške najmenej 53.700,- eur,

4.) v mesiaci december 2014 vylákala od M. F. prostredníctvom A. C. finančné prostriedky vo výške 20.000,- eur, kde tieto finančné prostriedky získal z úverov z jednotlivých bánk s tým, že tieto finančné prostriedky odovzdal A. C. obvinenej, ktorá prisľúbila uhrádzať mesačné splátky za úvery a následne vrátiť finančné prostriedky do decembra 2016 po dvojnásobnom zhodnotení vkladu a to z eurofondov teda sumu 40.000,- eur, kde mesačné úhrady za úvery nesplatila, žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ ani na základe výzvy nevrátila, taktiež za tento vklad prisľúbila po zakúpení nového motorového vozidla vo výške 25.000,- eur, uhrádzať splátky v leasingovej spoločnosti, kde uhradila len jednu splátku vo výške 5.000,- eur a následné leasingové splátky neuhradila, čím týmto konaním M. F., trvale bytom F. - K., L. XX/XX, spôsobila celkovo škodu vo výške najmenej 15.000,- eur,

5.) v mesiaci december 2014 vylákala od F. N. prostredníctvom A. C. finančné prostriedky vo výške 20.000,- eur, kde tieto finančné prostriedky získal z úverov z jednotlivých bánk s tým, že tieto finančné prostriedky odovzdal A. C. obvinenej, ktorá prisľúbila uhrádzať mesačné splátky za úvery a následne vrátiť finančné prostriedky do pol roka po dvojnásobnom zhodnotení vkladu a to z eurofondov teda sumu 40.000,- eur, kde mesačné úhrady za úvery nesplatila, žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ ani na základe výzvy nevrátila, taktiež za tento vklad prisľúbila po zakúpení nového motorového vozidla vo výške 28.000,- eur, uhrádzať splátky v leasingovej spoločnosti, kde uhradila len jednu splátku vo výške 5.000,- eur a následné leasingové splátky neuhradila, čím týmto konaním F. N., trvale bytom F., A. H. X, spôsobila škodu vo výške najmenej 15.000,- eur,

6.) v mesiaci december 2014 vylákala od A. A. prostredníctvom A. C. finančné prostriedky vo výške 20.000,- eur, kde tieto finančné prostriedky získal z úverov z jednotlivých bánk s tým, že tieto finančné prostriedky odovzdal A. C. obvinenej, ktorá prisľúbila uhrádzať mesačné splátky za úvery a následne vrátiť finančné prostriedky do pol roka po dvojnásobnom zhodnotení vkladu a to z eurofondov teda sumu 40.000,- eur, kde mesačné úhrady za úvery nesplatila, žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ ani na základe výzvy nevrátila, taktiež za tento vklad prisľúbila po zakúpení nového motorového vozidla vo výške 24.600,- eur, uhrádzať splátky v leasingovej spoločnosti, kde uhradila len jednu splátku vo výške 5.000,- eur a následné leasingové splátky neuhradila, následne vylákala od A. A. prostredníctvom osoby A. C. finančné prostriedky vo výške 10.000,- eur s prísľubom, že za túto poskytnutú sumu zabezpečí nový rodinný dom v časti Slnecná štvrť v obci Kanaš, okres Prešov hoci vedela, že nový rodinný dom nezabezpečí, a ani finančné prostriedky doposiaľ nevrátila, čím týmto konaním A. A., trvale bytom O. XXX, P. F., spôsobila škodu najmenej vo výške 25.000,- eur,

7.) v mesiaci február 2015 vylákala od Q. R. finančné prostriedky vo výške 23.000,- eur , kde tieto finančné prostriedky na návrh obvinenej získala z úverov z jednotlivých bánk prostredníctvom sestry A. A. s tým, že obvinená sa zaviazala uhrádzať jednotlivé splátky za úvery, následne takto získané finančné prostriedky prisľúbila vrátiť do pol roka a to po zhodnotení vkladu z eurofondov teda celkovo sumu 36.000,- eur, mesačné úhrady za úvery však nesplatila podľa dohody a žiadne finančné prostriedky nezhodnotila, doposiaľ na základe výzvy nevrátila finančné prostriedky, taktiež za tento vklad prisľúbila po zakúpení nového motorového vozidla vo výške 24.000,- eur, uhrádzať splátky v

leasingovej spoločnosti, kde uhradila len jednu splátku vo výške 4.900,- eur a následné leasingové splátky neuhradila, čím týmto konaním Q. R., trvale bytom G. I., L. XXX/XX, spôsobila celkovo škodu najmenej vo výške 18.100,- eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku boli poškodení A. C., D. E., A. A., A. F. F., M. F., F. N. a Q. R. s ich nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal prokurátor odvolanie v neprospech obžalovanej. V jeho písomnom odôvodnení po krátkej rekapitulácii odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že podľa neho nie je správny záver súdu, že obžalovaná nespáchala trestnú činnosť. Má za to, že trestná činnosť obžalovanej bola preukázaná a opiera sa o výpovede jednotlivých poškodených, a to konkrétne D. E., A. C., F. F., M. F., F. N., A. A., Q. R. a A. O., ktorí v podstate zhodne popisujú, ako obžalovaná od júla 2014 do 31.03.2015 v Prešove a blízkom okolí sama, alebo prostredníctvom osoby A. C. vylákala finančnú hotovosť vo výške najmenej 237.400,- eur, a to pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov na dvojnásobok z vybavených finančných prostriedkov z eurofondov, po vybavení nových motorových vozidiel v hodnote 25.000,- eur prisľúbila uhrádzať leasingové splátky za tieto vozidlá, vybavenie nových rodinných domov v Slnčnej štvrti a v štvrti Surdok v obci Kanaš, okres Prešov napriek tomu, že vedela, že k žiadnemu zhodnoteniu a vybaveniu finančných prostriedkov z eurofondov nedôjde, taktiež nedošlo k úplnému splácaniu leasingových splátok za zakúpené motorové vozidlá, ani nezabezpečila nové rodinné domy, pričom vylákané finančné prostriedky doposiaľ nevrátila, a to ani na základe výziev jednotlivých poškodených a použila ich na doposiaľ neznámy účel. Je presvedčený, že tieto skutočnosti majú oporu aj v písomných podkladoch a listinách, ktorými sú: správy spol. F. S. T. Prešov, spol. C. F. T., spol. L.- F. T. F., S. S. s. r. o. Prešov, rovnako výpisy z účtov na osoby A. B., U. B., A. N. a M. N., kde bolo zistené, že A. B. a U. B. majú vedené účty v Slovenskej sporiteľni a. s., vo VÚB banke, v Tatra banke, v Prima banke Slovensko a. s., A. N. a M. N. vo VÚB banke, v Slovenskej sporiteľni a. s. a v Tatra banke a. s.. Do tohto kontextu podľa neho zapadá aj zabezpečená písomná správa s prílohami k Slnčnej štvrti v obci Veľký Šariš, časť Kanaš, okres Prešov, z ktorej ako podstatné vyplýva, že obžalovaná prezentovala jednotlivým poškodeným developerský projekt výstavby rodinných domov, rozdelený do troch etáp, kde v prvej etape sa stavalo 9 rodinných domov zo štyroch možných druhov projektov. Ďalšie dve etapy nie sú ani zrealizované a s výstavbou sa ešte ani nezačalo, pričom uvedená lokalita má internetovú facebookovú stránku zriadenú vo virtuálnom prostredí od 04.11.2013. Právnym posúdením uvedených skutkových a právnych okolností dospel k záveru, že obžalovaná svojím aktívnym konaním po subjektívnej aj objektívnej stránke na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu, alebo využila niečí omyl a spôsobila tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím tak po formálnej aj materiálnej stránke naplnila všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3, písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona tak, ako to prokurátor modifikoval pri prednese obžaloby dňa 09.03.2022, ktorého sa mala obžalovaná A. B. dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete oslobodzujúceho rozsudku, a teda takýto čin bol spáchaný aj závažnejším spôsobom konania, a to na viacerých osobách a po dlhší čas. S touto skutočnosťou uvedenou pri modifikácii obžaloby dňa 09.03.2022 sa však súd vôbec nevysporiadal, resp. opomenul túto právne významnú skutkovú okolnosť uviesť v uvedenom písomnom rozsudku. Súd navyše v odôvodnení tohto rozsudku dňa 03.05.2023 použil nesprávnu kvalifikáciu úverového podvodu, keďže poukázal na ustanovenie § 225 a nasl. Trestného zákona (strana 3). Z takto písomne naznačených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 322 ods. 2 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu, aby predmetnú vec znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým a následne i právnym záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Podrobne a logicky popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, prečo prokurátor dôkazné bremeno neunesol a akými právnymi úvahami sa spravoval. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, s týmito sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a preto na ne aj v podrobnostiach poukazuje.

Len vzhľadom na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Trestného činu podvodu sa podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Tento trestný čin je úmyselným trestným činom (§ 17 Tr. zákona), pričom úmyselné zavinenie musí zahŕňať všetky znaky objektívnej stránky tohto trestného činu. Úmyselné zavinenie, minimálne vo forme nepriameho úmyslu, teda musí pokrývať konanie, následok, ako aj príčinný vzťah medzi konaním a spôsobeným následkom. Znamená to, že páchatel', ktorý iného uvádza do omylu alebo využíva niečí omyl, musí konať aspoň v nepriamom úmysle. Musí tak vedieť, že niekoho uvádza do omylu alebo využíva niečí omyl, teda že sú nepravdivé informácie, ktoré sú podkladom pre vykonanie majetkovej dispozície iného. Ak by páchatel' sám konal v omyle o rozhodujúcich skutkových okolnostiach, nebolo by možné hovoriť o úmyselnom uvedení iného do omylu ani o úmyselnom využití niečieho omylu a nešlo by o trestný čin podvodu.

Záver o tom, či tu je zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme (§ 15 a § 16 Tr. zákona), je záverom právnym. Tento právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako, ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu (R 60/1972-IV.).

V trestnom konaní dochádza k výraznému zásahu do základných práv jednotlivca a do jeho života – pretože môže vyústiť do uloženia trestu odňatia slobody aj na mnoho rokov – musí mať takýto zásah dostatočne silné ospravedlnenie. Musí byť jednoznačne zistené a preukázané, že sa skutok, ktorý je predmetom obžaloby, objektívne stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť ako celok a že odsúdená osoba je skutočne tou, ktorá toto konanie spáchala alebo sa na jeho páchaní podieľala. K zisteniu a osvedčeniu týchto skutočností slúžia dôkazné prostriedky, ktorými má byť preukázané mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že je obvinený, resp. obžalovaný vinný. Princíp prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nie je možné ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak je potrebné ich vyložiť v jeho prospech. Z princípu prezumpcie neviny plynie pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého, ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t. j. sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu k skutku či osobe páchatela, ktoré nie je možné odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je potrebné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nie je schopný vytvoriť zákonných podklad pre odsudzujúci výrok. Inak povedané, trestné konanie vyžaduje v tomto ohľade ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, aspoň na úrovni všeobecného pravidla „preukázania mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť“ (nález ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3094/2008 z 29.4.2009).

K predmetnej veci je potrebné v prvom rade uviesť, že na základe vykonaných dôkazov sa javili ako možné dve alternatívy skutkového deja. Podľa prvej, na podklade ktorej prokurátor podal na A. B. obžalobu, táto od poškodených vylákala finančnú hotovosť pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov na dvojnásobok z vybavených finančných prostriedkov z eurofondov a ďalších benefitov, hoci vedela, že k žiadnemu zhodnoteniu a vybaveniu finančných prostriedkov z eurofondov nedôjde.

Podľa druhej alternatívy skutkového deja obžalovaná nevedela o tom, že nedôjde k zhodnoteniu finančných prostriedkov a sama konala v omyle, čím by bola vylúčená jej trestná zodpovednosť za podvod.

Obžaloba založila svoje závery o podvodnom konaní obžalovanej v podstate na tom, že poškodeným sama alebo prostredníctvom A. C. uviedla, že pomocou guvernéra Národnej banky Slovenska J. A. a bankovej ombudsmanky V. W. vie zhodnotiť finančné prostriedky cez eurofondy, pričom ak jej odovzdajú peniaze získané z úverov, tak dostanú dvojnásobok, budú za nich hradené splátky úverov a leasingové splátky za kúpené motorové vozidlo, prípadne pri zaplatení 10.000,- eur aj vyplatený zvyšok domu v obci Kanaš, no tie sľuby sa nenaplnili. Tieto skutkové okolnosti, plynúce z výpovedí obžalovanej, poškodených i z listinných dôkazov, však pre nepochybný záver o úmyselnom zavinení obžalovanej nie je možné považovať za dostatočné. Nevyvracajú totiž obranu obžalovanej, že pri tom sama konala v omyle a v presvedčení, že k zhodnoteniu finančných prostriedkov skutočne dôjde.

Z výpovede obžalovanej vyplýva, že v čase slabšej finančnej situácie jej brat A. N. sľúbil pomoc a sprostredkoval jej kontakt s pánom „J. S.“, ktorý mal byť vraj krajský sudca z Košíc a pravá ruka guvernéra NBS J. A. a ktorý dokáže ľuďom finančne pomôcť. Všetko robila podľa jeho pokynov, pričom mu dôverovala nielen kvôli dôvere k bratovi, ale aj preto, že napriek ich slabým príjmom im s manželom banky poskytli úvery až okolo 122.000,- eur, čo ich utvrdilo v možnosti tohto pána vybaviť peniaze. Podľa pokynov pána J. oslovila aj niektorých známych, ktorí jej potom dávali peniaze, tie ona vkladala na účet, ktorého disponentom bol brat A. a nazberanú sumu raz za určité obdobie odovzdala v OD Tesco v Prešove pánovi J.. Ten jej ukázal aj nejaký preukaz so štátnym znakom a mal rôzne dokumenty s pečiatkami a znakom NBS. Povedal jej, že dohľad nad všetkými úvermi a bankovým registrom má banková ombudsmanka V. W., ktorá sa mala starať o splácanie vzatých úverov. S tou potom komunikovala formou SMS a emailov. Problémy nastali, keď pán J. a V. W. prestali posilať peniaze na splátky, čo zdôvodnili vinkuláciou s tým, že to spätne doplatia. Obžalovaná tvrdila, že plne verila informáciám, ktoré boli tvrdené najprv jej bratom A. N. a neskôr pánom J., pánom A. a pani W..

V súvislosti s uvedenými tvrdeniami obžalovanej správne okresný súd poukázal na skutočnosť, že na účet vo VÚB č. XX XXXX XXXX/XXXX, s ktorým disponoval A. N., obžalovaná vykonávala len vklady, ale výbery a operácie prostredníctvom internetbankingu vykonával len jej brat A. N.. Ten mal obžalovanú nakontaktovať na „pána J.“ a keď došlo k problémom so splátkami, tak zisťoval čo sa stalo, požičieval platobnú kartu SLSP na nákupy (vraj na pokyn pána J.) a dával jej peniaze na platby pre poškodených. Uvedené skutočnosti odôvodňujú reálnosť aj tej verzie skutkového deja, podľa ktorej obžalovaná konala v omyle, do ktorého bola uvedená inými osobami, keď uverila pravdivosti nimi tvrdenými informácií o zhodnotení financií prostredníctvom eurofondov pomocou guvernéra NBS a bankovej ombudsmanky. Tu je potrebné poukázať tiež na to, že rovnakým tvrdeniam uverili aj poškodení, z ktorých niektorým to povedala obžalovaná a iným zase A. C.. Poškodeným pritom bolo známe, že obžalovaná nevykonáva povolanie vo finančnej sfére a ani nemá takéto vzdelanie, ale že je šička v pracovnom pomere (takmer všetci poškodení ju poznali a boli s ňou priatelia).

Pochybnosti o podvodnom úmysle obžalovanej vyvoláva aj skutočnosť, že dokazovaním nebolo zistené, aby obžalovaná alebo jej manžel mali profit z peňazí poškodených. Obžalovaná s manželom boli v súdnych konaniach zaviazaní na zaplatenie dlžných súm z úverov, pričom na podklade notárskej zápisnice o uznaní dlhu, ktorú urobila obžalovaná v prospech poškodenej A. A., sa voči obžalovanej vedie exekučné konanie s tým, že exekúcia sa vykoná predajom nehnuteľností obžalovanej, vrátane jej rodinného domu a zastavanej plochy. Ani správanie obžalovanej po skutku teda nenasvedčuje jej podvodnému úmyslu, keď svoje záväzky voči poškodeným nespochybňuje, hradí im v malých sumách dlžnú sumu a v prospech A. A. urobila aj notársku zápisnicu, ktorá je exekučným titulom a vedie sa na jej podklade exekúcia.

Predpoklady pre páchanie trestného činu podvodu obžalovanou neplynú ani zo znaleckého posudku z odboru psychológia. Podľa jeho záverov sú u obžalovanej prítomné známky skresleného vnímania reality, vyhýbavosti, vyhýbanie sa zodpovednosti, rozhodnutiu, nechce na seba prevziať zodpovednosť za svoje rozhodnutia a radšej dáva zodpovednosť na iných. Vníma sa v pozitívnejšom svetle, ako je objektívna skutočnosť, čo sa môže najviac prejavovať v rozhodnutiach, ktoré si vyžadujú hlbšie skúmanie, ako je napr. aj situácia v prešetrovanom skutku. Vzhľadom na uvedené podľa znalca obžalovaná nebola schopná rozpoznať riziko vlastného konania. Prítom znalec u obžalovanej nezistil

snahu javiť sa v lepšom svetle, snahu skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, javiť sa v sociálne žiaducejšom svetle, či iné skutočnosti, ktoré by vo všeobecnosti, z psychologického hľadiska, znižovali vierohodnosť jej osoby. Lži skóre je v norme, vyšetrením obžalovanej neboli preukázané známky fabulačných a konfabulačných tendencií, ani možnosť účelového správania. Všeobecná hodnovernosť osoby obžalovanej, aj špecifická hodnovernosť osoby obžalovanej vo vzťahu k stíhanému skutku je podľa záverov znalca zachovaná.

Rovnako pochybnosti o vine obžalovanej vyvoláva aj emailová komunikácia s „bankovou ombudsmankou V. W.“ a „guvernérom NBS“, v ktorej prosia o riešenie situácie s nezasielanými splátkami, rozhorčene sa sťažujú, že sa v dôsledku tejto situácie nemôžu pozrieť do očí svojim blízkym a známym a vyjadrujú bezmocnosť, trápenie, strach a stres.

V kontexte uvedeného je potrebné zdôrazniť, že výrok o vine nemožno založiť len na indíciách a domnienkach alebo pravdepodobných záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchala obžalovaná. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne dôvodné pochybnosti, a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaného dokazovania. Zároveň platí zásada, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. Na vinu obvineného nemožno usudzovať zo spôsobu jeho obhajoby, napr. z toho, že zámerne (teda úmyselne) vypovedal nepravdu, popieral určité skutočnosti a pod. Taký postup súdu by znamenal potlačovanie práva na obhajobu, odporoval by prezumpcii nevinu a tiež vyhľadávacej zásade zakotvanej v § 2 ods. 5 Tr. poriadku (podobne uznesenie NS SR sp. zn. 4To/10/2020).

Na základe týchto skutočností nie je možné bez rozumných pochybností dospieť k záveru, že obžalovaná vedela o nepravdivosti údajov poskytovaných poškodeným o zhodnotení nimi poskytnutých finančných prostriedkov, a že úmyselne vylákala od poškodených peniaze na výhodné zhodnotenie vediač, že k žiadnemu zhodnoteniu a vybaveniu finančných prostriedkov nedôjde. Napriek rozsiahlemu dokazovaniu teda nebola v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii všetkých relevantných skutkových okolností.

Za danej dôkaznej situácie, po starostlivom uvážení všetkých uvedených skutočností jednotlivo i v ich súhrne, aj podľa odvolacieho súdu nie je možné bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti určiť, ktorá z alternatív skutkového deja zodpovedá skutočnosti. Preto je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť alternatívu pre obžalovanú najpriaznivejšiu, pri ktorej nie je naplnená subjektívna stránka predmetného trestného činu podvodu. Z tohto dôvodu jej skutok nie je trestným činom a preto okresný súd rozhodol správne, keď obžalovanú oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku.

Vzhľadom na uvedené krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné jednomyseľne zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.